

۲۰۱۸/۱۲/۱۰

عبدلقیوم میرزاده

چند سخنی در باب اعتراضات و راهپیمایی های اعتراضی در افغانستان

بخش دوم و اخیر

حالا بیایید دقیقتر موضوع را به مشوره بگیریم.

مثالهای فراوان عملی از حرکت های تخریبی و بی ثبات کننده استخبارات پاکستان بوسیله عمال افغانی شان وجود دارد که من اینجا به چند مثال اکتفا می کنم. طالبان که در حقیقت بحیث یک سازمان سیاسی - نظامی وجود خارجی نداشته بلکه عبارت از گروه هایی از مردم عادی مهاجر و غیر مهاجر تربیت یافته در مدارس مذهبی پاکستانی اند که در تحت پلانهای معین و اهداف تاکتیکی و ستراتیژیکی پاکستان در همکاری مستقیم اداره CIA ایالات متحده امریکا به یک وظیفه معین گماشته شده بعد از عملیات متذکره دو باره به مردم عادی تبدیل گشته و به کار روزمره خویش برمیگردند، به یک ولسوالی و یا یک پاسگاه امنیتی و یا هر محل دیگر حمله میکند این حمله و یا تمام حملات دیگر طالبان با هر اهداف تاکتیکی که صورت گیرد مهمترین آن تأمین بی ثباتی، تضعیف پایه های حکومت مرکزی و ایجاد تزلزل و هراس افگنی در راس و قاعده حکومت و در میان مردم افغانستان میباشد که حملات انتحاری هم از این قاعده مستثنی نیستند. که همه بهترین توجیه کننده دوام نیرو های خارجی در کشور نیز میباشد. اما در طرف دیگر تحت عنوان حرکت های خودجوش که بسیار مضحک و خنده آور است تظاهرات و راه پیمایی هایی سازمان داده میشود و شعار های مرگ بر حکومت و یا برجسپ های بی کفایتی، نا توانی و نا کار آمدی علیه حکومت حمل میگردد. تأثرات و نتیجه کار این طرف که گویا خود را مظلوم و حق تلف شده جا میزند در سرپای کشور و حوزه قدرت دولتی چیست؟

همچنان اهداف بی ثباتی و تزلزل پایه های حکومت تا سرحد فرو پاشی نظام حکومتی را در پی دارد این حرکت و یا حرکت های مشابه به نفع کی می انجامد؟ یک مرور مختصر به این حرکت ها بوضاحت میرساند که در هر دو طرف معامله پاکستان و شرکای بین المللی اش قرار داشته آنها هستند که این همه را مدیریت میکنند و از آن نفع میبرند که مردم بیچاره، بیسواد و کوتاه فکر ما گروگان های بیش در دست آنها نیستند.

من خود شاهد زنده چند مورد اعتراضات و راه پیمایی های از این قبیل در شهر کابل بودم که برای اختصار بحث یکی آنرا در اینجا به توضیح میگیرم.

در سال ۱۳۸۹ تری جونزکشیش کلیسایی در شهر گینزویل فلوریدا طرحی را ارائه کرده بود که در سالگرد حملات ۱۱ سپتامبر همان سال بایبست نسخه هایی از قرآن کریم سوزانده شود. که بعداً طی مصاحبه مبسوطی با شبکه تلویزیونی NBC آمریکا گفت ما هرگز نه تنها چنین کاری نمی کنیم بلکه خواهان کار مشترک با جامعه اسلامی آمریکا میباشیم. ولی در افغانستان، من اتفاقاً روزی در ولسوالی پغمان ولایت کابل در یک دعوت خانوادگی بودم که نماز جمعه را در یکی از مساجد آن ولسوالی ادا کردم. ملا امام مسجد جوان بود که سن او از سی عبور نمی کرد با بسیار حرارت و شدت در باره سوزاندن قرآن از جانب کشیش امریکایی بحث میکرد و لبه تیز و پر حرارت صحبت اش غرض تحریک مردم برای یک بلوای عمومی بود او در صحبت هایش هرگز نمیگفت که علیه امریکاییان قیام کنید بلکه مردم را تنها میثوراند و تحریک میکرد که این عمل بی جواب نماند. قرار معلومات از دوستان تقریباً در اکثریت مساجد کشور کم و بیش همین وضع جریان داشته است.

فردای آنروز یعنی روز شنبه تنها از سمت پغمان هزاران تن خشمگین با نعره های "الله اکبر" با چوب و تبر و به سمت میرویس میدان در حرکت بودند و از دو راهی پغمان تا میرویس میدان صد ها عراده وسیله نقلیه، صد ها دوکان، ترمیم گاه ها را سوختاندند و همه را شکستند و ریختند و هر کسی مقاومت میکرد با چوب و تبر مقابل میگردید که در اواخر راه پیمایی افراد مسلح نیز با ایشان همراه گردید. این بخش را که من شاهد آن بودم تنظیم رسول سیاف مسئولیت راه اندازی آنرا داشت ولی در تمام ساحات شهر کابل و همه ولایات کشور وضع به همین منوال و بد تر از آن بود تا سرحدی که در بعضی از ولایات چون بدخشان، تخارو چند ولایت دیگر که همین اکنون دقیقاً بخاطر نمی آورم عساکر امریکایی با تظاهر کنندگان درگیر شدند که در اثر این درگیری ها عده ای کشته و زخمی گردید و به ارزش میلیارد ها افغانی برای مردم و تأسیسات عام المنفعه خساراتی بیار آورد. این تظاهرات را در سرتا سر افغانستان همین تنظیم های جهادی به هدایت مستقیم اداره استخبارات نظامی پاکستان ISI راه اندازی کردند. و ده ها و صد ها تظاهرات و راه پیمایی هایی که یا منافع یک شخص در آن متصور بوده و یا استخبارات کشورهای خارجی آنرا فرمایش داده و بوسیله عمال و گماشتگان شان آنرا پیاده می کنند هیچکدام بدون قربانی از میان مردم بیگناه ما و میلیارد ها افغانی خسارات مالی و جانی به پایان نرسیده است.

از طرفی بکده دیگر که در بیشه های مخملی در اروپا و امریکا لمیده اند مردم را از طریق دنیای تکنالوژیک خاصاً فیسبوک به تظاهرات، راه پیمایی ها و حتی قیام عمومی دعوت می کنند و از اصطلاحات بسیار مقدس به این حرکت ها و جنایات که پاکستان و شرکایش در کشور ما در هر دو طرف راه اندازی می کنند استفاده می برند که بسیار تحریک کننده است. بدون اینکه این آقایون برای یک لحظه فکر کنند که در همچو شرایطی که آنها مردم را تشویق به اعتراضات سرتا سری، اعتصابات عمومی، نا فرمانی های مدنی و قیام میکنند کی کشور را مدیریت خواهد کرد؟ یقیناً هیچ الترناتیفی به غیر از طالب نیست که به قول رسانه های غربی بیش از نیمی کشور را اداره میکنند و همانطوریکه در بالا تذکار دادم که طالب هاهم بحیث سازمان سیاسی - نظامی وجود خارجی نداشته این استخبارات نظامی پاکستان است که قدرت را بصورت کامل در دست گرفته و شما دانسته و ندانسته در این پیروزی ISI سهیم بزرگ گرفته اید. هنوز خاطره جنایت سال ۱۳۷۱ خلی قدرت در مخیله ها باقیست و گور قربانیان این حوادث هنوز نمناک است. چرا ما اوضاع را با سنجش های منطقی ارزیابی نمیکنیم؟

اما بیابید نگاهی به (مبارزه) امروز احزاب سیاسی ساخت امریکا در زیر سیطره امریکا در کشور بیاندازم. در این قسمت ابتدا لازم میدانم توضیح مختصر در باره موضع امریکا و دموکراسی وارد اتی اش ارائه کنم تا آقایونی که از اروپا و امریکا فرمان تظاهرات، اعتصابات، خشونت ورزی و سقوط حکومت را صادر میکنند ببینند که این ره تا بکجاست.

در کدام یک از این اعتراضات، اعتصابات، راه پیمایی ها و نا فرمانی های مدنی در افغانستان که احزاب سیاسی ساخت امریکا و تنظیم های جهادی ساخت پاکستان آنرا راه اندازی می کنند و از مردم از همه جا بیخبر ما بحیث نقش های نمادین سوء استفاده

میکنند، اصولی را که گاندی مسؤولانه برای ملت هند بازگویی و تبلیغ میکرد و یا سائر دانشمندان علوم اجتماع و سیاست بحیث سنجش های حقوقی و روش سیاسی برای اعتراضات، اعتصابات و نافرمانی های مدنی اجتناب ناپذیر میدانند عملی و در نظر گرفته اند؟

ساموئل هانتینگتون Samuel P. Huntington (۱۹۲۷ - ۲۰۰۸) متخصص علوم سیاسی امریکا که چندین سال استاد پوهنتون هاروارد بود و تا زمان مرگش سمت هماهنگ کننده بنیاد طرح امنیتی برای شورای امنیت ملی ایالات متحده امریکا را که عالیترین مرجع سیاست گزاری امریکا است عهده دار بود. او از نظریه پردازان اصلی قصر سفید بشمار میرود که با نوشتن کتاب برخورد تمدن ها و موج سوم دیموکراسی شهرت جهانی هم پیدا کرد و نظریاتش تا اکنون یکی از موضوعات داغ پوهنتون های معتبر جهان میباشد. او بود که برخورد های اسلام با عیسویت را و همچنان برخورد سایر تمدن ها را اجتناب ناپذیر قلمداد کرد. ساموئل هانتینگتون با الهام از طرز کار و روش موفق گاندی در برابر شکست سیطره انگلیس در نیم قاره هند تیوری ای را برای رهبران امریکا تدوین کرد تا دولت ها و رژیم های غیر وابسته به امریکا یا آنهایی را که زیر بار سیاست ها و فرمان های امریکا نمی روند، سقوط داده و بجایش حکومت های پوشالی دست نشانده اش را بقدرت برسانند. او در کتاب موج سوم دیموکراسی خویش شیوه ها و چگونگی راه های سرنگونی نظامهای مستقل غیر وابسته به امریکا را به مردم (ناراض) این کشور ها در حقیقت به غلامان حلقه بگوش امریکا ارائه میدهد. او موج اول دیموکراسی را از انقلاب فرانسه و جنگ های استقلال طلبانه امریکا بین سال های ۱۸۲۸ - ۱۹۲۶ تا بروز فاشیسم آلمان و ایتالیا رقم میزند.

او همچنین عقیده دارد که موج دوم دیموکراسی از آغاز جنگ جهانی دوم و اشغال کشورهای آلمان غربی، ایتالیا، اتریش، کوریا و سایر کشورها آغاز گردید و تصریح می کند که برخلاف موج اول که عوامل اقتصادی - اجتماعی عامل دیموکراسی شدن بودند در موج دوم زیادتترین عوامل سیاسی - نظامی در این دیموکراسی تأثیر گذار بودند و دکتورین مبارزه با کمونیزم اساس این موج دیموکراسی را تشکیل میدهد.

به قول هانتینگتون آغاز موج سوم دیموکراسی از کودتای افسران جوان پرتگال در ۲۵ اپریل ۱۹۷۴ که بنام انقلاب گل میخک شهرت یافت آغاز گردید که همه اروپای شرقی را در نوردید و نهایتاً منجر به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی گردید او اکثر کودتا ها را که در دوران موج سوم دیموکراسی همه از بیرون یعنی ایالات متحده امریکا هدایت شده اند نوعی نافرمانی مدنی میدانند و طی چند دستور عملی توضیح میدهد که چگونه همه حرکت های مخالف حکومت های مستقل را میتوان مدیریت کرد. او به عنایر وابسته به امریکا در این کشور ها روش و دستورالعمل هایی از این قبیل میدهد:

- پایه های سیاسی خود را استوار نگهدارید، هرچه سریعتر هواخواهان دیموکراسی غربی را در مقام های کلیدی دستگاه قدرت، حزب، اردو و پلیس جابجا سازید.

- از مشروعیت قهرایی استفاده کنید، روال کار های روزمره رژیم را سبوتاژ کنید، با اعطای امتیازات نمادین اعتماد گروه های مؤثر قومی و فرقهایی را جلب کنید.

- به تدریج هواخواهان و برگزیدگان خود را ترقی دهید و به این ترتیب تعداد هواخواهان خود را بیشتر و تعداد مخالفین تانرا روز تا روز کمتر سازید.

- حریف های تند مزاج و افراطی و آنهایی که تغییرات شما را نمی پذیرند منزوی کرده، از پا در آورده و بیرحمانه از سر راه تان بردارید.

- در فرآیند (دیموکراسی) ابتکار عمل را در دست داشته و همواره جهشی و با قدرت عمل کنید و در برخورد با گروه های رادیکال مخالف هیچگاه از روش های دیموکراسی استفاده نکنید.

- احزاب معتدل و مسؤول را که گروه های اصلی و کلیدی و نظامیان آنها را قبول داشته باشند و تهدیدی بشمار نروند تشویق کنید.

- فرآیند دیموکراسی را به مردم و لایه های مختلف جامعه بحيث مرحله طبعی، اجتناب ناپذیر و ضروری معرفی کنید که گویا سیر نورمال تاریخ است.
 - رژیم را در مسائلی که مورد توجه عام است مانند فساد و خشونت مورد حمله قرار بدهید. هرگاه رژیم در اقداماتش موفق بود، این گونه حملات بی تأثیر می ماند. اما اگر موفق نبود، در آن حال مهم ترین اهرم فشار برای فروکشیدن آن از سریر قدرت و بزرگ کردن و نمایاندن عدم مشروعیت آن خواهد بود.
 - فرمانروایان و حاکمان حکومت هارا با گذشت زمان تشویق کنید که از دموکراسی به عنوان بهترین جانشین رژیم حاضر، حمایت کنند. بکوشید سران مخالف، کارشناسان طبقه متوسط، پیشوایان دینی و رهبران احزاب سیاسی را به سوی خود جلب کنند. گروه مخالفان هر قدر ((محترم تر)) و ((مسئول تر)) به چشم آیند، گردآوری حامیان آسان تر خواهد بود.
 - جنرالها و قوماندانان موثر را آماده و با خود همراه نمایید، چون وقتی بحران فرا رسد، حمایت نظامیان می تواند سودمند باشد. اما تنها چیزی که به آن نیاز دارید این است که نظامیان به دفاع از شما آماده باشند.
 - عدم خشونت را تبلیغ نمایید ولی خود هیچگاه به آن عمل نکنید، یعنی دست به خشونت بزنید. با این کار علاوه بر دیگر اقدامات، بهتر و آسان تر می توانید نیروهای امنیتی را به سوی خود جلب کنید.
- این است توصیه هایی ساموئیل هانتینگتون نظریه پرداز امریکایی برای آنهایکه دیموکراسی امریکایی را در کشور ما نهادینه میسازند که آقای زلمی خلیل زاد فعلاً مشاور خاص رییس جمهور امریکا در امور افغانستان مصروف عملی ساختن این روند میباشد. او در کتاب خویش تحت عنوان "فرستاده" از تجارب خویش در زمینه عملی کردن بدون قید و شرط این توصیه های هانتینگتون در افغانستان، عراق و سایر نقاط جهان با افتخار فراوان یاد آوری میکند.

ماخذ ها:

- کتاب " در جس و تجوی حقیقت" نوشته مهاتما گاندی ترجمه خجسته کیا منتشره مرکز نشر تهران.
- کتاب " نظریه عدالت" نوشته جان راولز ترجمه علی رضا اسد پور و حسین اعلامی.
- کتاب " برخورد تمدن ها" نوشته ساموئیل هانتینگتون ترجمه محسن گلانی منتشره انتشارات علم.
- کتاب " موج سوم دیموکراسی" نوشته ساموئیل هانتینگتون ترجمه احمد شهسا منتشره انتشارات روزنه.

سخنی در باب اعتراضات و راهپیمایی ها در افغانستان (۲)

Mirzada_a_q_eterazat_o_rahpaymaiihaa_۲.pdf